

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimaj nedele in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., s jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računna se p 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

U pravníštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Otvoritev českega gledališča v Pragi.

Starodavna zlata Praga, z njo pa ves bratski nam narod česki obhaja jutri veselja dan, in to veselje prošinja vse pokrajine, „kjer se slavsko reč govori“. Kajti jutri otvori se prvo česko gledališče, vidno, monumentalno znamenje preporoda, razvoja in samosvesti naroda českega.

Kraljeva Praga, ki po svojih krasnih in zgodovinsko imenitnih zgradbah nadkriljuje mnogo in večjih mest, okrasila je svoj slikovit plašč z novim biserom, z novo, izredno lepo zgradbo, ki nosi na svojem pročelju ponosni besedi „Národ sobě!“

Če je kdaj kak napis bil umesten in pomembolen, sigurno je navedeni; kajti narod česki bil je po osodepolnej bitki na Belej Gori in po krvavih nasledkih tega poraza tako siino potlačen, da so najboljši njegovih sinov skoro obupali nad njegovo bodočnostjo. A českemu narodu je lastna tolika žilavost in vztrajnost, tako sijajno domoljubje, da ga vse nezgode neso potlačile, da je vztrajal in se ohranil v nejednakem boji, in ko so razmere postale nekoliko ugodnejše, začel se je čudovito hitro in na vse strani uspešno razvijati, da danes zavzema jedno najodličnejših mest v naši državi.

Takoj početkom narodnega gibanja uvideli so česki rodoljubi potrebo narodnega gledališča in že l. 1852 se je nakupil prostor za 45.000 gld. A razni odnošaji zavirali so zgradbo od leta do leta, tako, da se je še le v 16. dan maja 1868 položil temeljni kamen in polagoma pričelo se zidanje. Vsi za to zgradbo potrebni novci, 1.517.511 gld., nabrali so se po prostovoljnih doneskih. V 25. dan maja 1881 otvorilo se je gledališče začasno, in na sv. Vaclava dan naj bi se otvorilo slovesno. A v 12. dan avgusta uničil je požar skoro vso zgradbo,

katero si je narod stavil s tolikimi žrtvami skozi dolgih trinaest let.

Pa navzlic temu silnemu udarcu pokazala se je požrtovalnost českega naroda v uzornem svitu. V kratkem času bilo je nabranih zopet več nego jeden milijon goldinarjev, bil dovršen nov in prekrasen hram slovanskim Modricam, izpolnene vroče želje, katere je narod gojil skozi dobro stoletje.

S to zgradbo pokazal je narod energijo svoje sile, svojo gorečnost za umetelnost, za narodno dramatiko, pridobil si v vseh slovanskih srcih občudovanje, a celo pri sovražnikih — spoštovanje, kajti slednji uvideli so, da se mora z narodom, ki tako dosledno, tako požrtovalno izvaja svoje smotre, v vsakem oziru računati.

Za tega delj obhaja jutri česki narod zares veselja dan. Iznad dovršenega poslopja blesti samosvestni napis „Národ sobě“, v notranjih prostorih pa je vse živo odličnih domoljubov in gostov iz daljnih krajev slovanskih, ki se divijo in radujejo krasnej zgradbi in umetelnosti slovanske, ki jedva porojena, že tekmuje z mnogo starejšo nemško sestro.

Dasi nam ni dano biti prisotnim pri tej slavnosti, vendar smo v duhu deležni radosti, ker živo čutimo, da je vsak pridobitek Čehov tudi naš, ker znamo predobro, kako važen položaj ima najbolj proti severo-zahodu postavljena slovanska predstraža.

Iz globine srca čestitajoč bratom Čehom na tem uspehu, na tej izrednej slavnosti, izražamo tedaj gorečo željo: naj jim je sreča tudi v bodoče toliko mila, da dosežejo tudi vse druge smotre, katere so si stavili in kateri so potrebni kakor za njih, tako tudi za naš blagor. Novo gledališče in Libušino mesto, zlata Praga, naj širita slavo slovanskega imena!

Profesor vitez Miklošič častni meščan Ljubljanski.

V Ljubljani 16. novembra.

V včerajšnji seji Ljubljanskega zbora stavlil je mestni odbornik profesor Šuklj e nujni predlog, naj podeli mestni zbor Ljubljanski profesorju vitezu Miklošiču o priliki sedemdesetletnice, katero obhaja 20. novembra t. l., častno meščanstvo.

Ko se je nujnost predloga jednoglasno priznala, utemeljuje ga predlagatelj tako:

„Slavni mestni zbor! Odkar obstoje mestne nasebine in odkar se po mestih, po teh naravnih središčih človeškega napredka, bolj intenzivno razvija kulturno življenje, neso imeli njih prebivalci, meščani, nobene večje časti, nobenega sijajnejšega odlikovanja dajati zaslužnim možem, nego je častno meščanstvo.

Določbe, katere se ozirajo na to pravico, nahajamo v vseh mestnih zakonih, v starem in novodobnem mestnem pravu; in tudi Ljubljanskemu mestu dovoljuje § 16 občinskega statuta, da sme mestni zastop odličnim veljakom podeliti častno meščanstvo.

Toda, kako so se do sedaj Ljubljančauje posluževali tega svojega prava? Ako si ogledamo precej dolgo vrsto sedanjih naših častnih meščanov, nahajamo pač mnogo visokih vojaških in državnih dostojanstvenikov, generalov in uradnikov, ali znanstvenih korifej pogrešamo mej njimi.

Sedaj pa se nam ponuja lepa prilika, popraviti to, kar se je dosihmal zanemarjalo! Čez malo dnij obhaja prvi slovanski učenjak jeden najgenijalnejših preiskovalcev našega veka, slavni profesor Miklošič svojo sedemdesetletnico.

Daleč okoli, po vsej Evropi, povsod, kjer se spoštuje veda, slavili bodejo ta imenitni dogodek.

LISTEK.

Slovenski Fromm*).

Zakaj bi potoval samo Prostoslav Kretanov križem domovine, mislil sem si in mahnil jo v tisto stran naše domovine, ki je, kakor so pisali, obrodila letos vendar nekaj sladkega vinca. Pot je sedaj prejesensko-otožen in opisal ga je tudi že imenovani podlistkar našim rodoljubkam na veselje v toli, rekel bi, mavričnih barvah, da smem kar z mirno vestjo naznaniti konec svojemu potu in t. j.: „metropola dolenska“ Novo Mesto ali Rudolfovo.

Ker poprej še nesem bil nikdar v tem mestu, preskrbel sem si že v Ljubljani plan, ki ga je kartograf Civis načrtal pod črto vašega cenjenega lista, gospod urednik, (ki pa je, kakor sem izprevidel, v marsičem pomanjkljiv).

S pomočjo njegovo prišel sem srečno do prvega kraja široke položne ceste, ki se sicer tudi „trg“ imenuje, kjer me je zvalil prvi večji dvojezični napis, da sem ustopil v tiskarno in knjigarno J. Krajca, diplomiranega našega založnika.

* Fromm je znan založnik mnogovrstnih koledarjev iz koledarčkov.

Lastniku na čast moram potrditi, da me ni nemško nagovoril (kar je sicer v tih trgovinah navada), in to mi je že toliko ugajalo, da sem precej sklenil napraviti ž njim veliko kupčijo in vprašam ga, če ima — pratike.

— Káko pa hočete, gospod, visečo ali —

— Viseče pratike imate tudi? prestrižem mu besedo; vlni čul sem nekaj o njih, a izginile so, predno mi je ostalo časa jih kupiti.

— To je da, viseče tudi in celo dvoje; navadne in pa krasnobojne, namenjene mojim navadnim tržcem.

Dam si pokazati oboje. Obojne so lične, a krasnobojne so res tako lepe, da bi človek mislil, ka so prav iz „Reicha“, od koder nam prihaja doslej vsa taka roba. Samo, da bi o Novem Letu dobil tudi tako mavrično pratiko, dal sem možu besedo, da bode odslej jedini moj založnik papirja za drobna pismica (ne skrbite gospodičina, ima prav gladkega s črko in vinjetami!) in da bode tudi tiskal moje zaljubljene pesni, ako jih dam mej svet. Založnik le-tih pa ne bo, ker sicer bi imel zgubo, kakor jo ima baje že pri nekkih drugih. Ko je tedaj naš hvalevredni Krajec sprevidel mojo dobro voljo, pokazal mi je tudi svoje žepne pratike ali koledarje,

ki še do cela neso dotiskane bile, in iz vsega, kar sem videl, ne zdi se mi neumesten napis, izbran temu „dolenjskemu“ premišljevanju.

Videl sem koledarček z zapisnikom za vse petke in svetke tako urejen, kakor ga ni še prenašal Anastazij Zelenec znani čas z našo literaturo v svojem liberalnem robci in bi ga do letos tudi prenašati ne mogel. Že uvod obeta v metrični obliki vsakemu svoje in bes te, da se ta pratikar ne laže. Pa saj tudi vremenena ne prorokuje, nego mesto tega napisal je vsacemu mesecu ob strani naša narodna imena, kakor jih je bilo čitati v Dunajskem „Zvonu“. Sv. Jeronima razsvetljuje tu svetla Zora, sv. Cecilijo poslušá ves zavzet slovanski pevec Slavoj itd. Sama poštna slovanska lica! Sem se zatecite vi, nadepolni očetje in zaželjene matere ter svojemu zarodu poiščite prvotnih, nepopačenih imen, kakor so jih imeli naši pradedje in njih zveste tovaršice.

Za pravim koledarjem in drugo navadno drobnjavo pride dolg pouk, kako treba odpošiljati pisma denarna ali brezdenarna (samo o zaljubljenih ni ničesar, pa o tih imamo družega avtorja), tako, da bodejo imeli poštarji odslej vse več sitnostij, ker mešali se bodejo bolj v njih posel in ne bode jim pomagal sam načelnik, stolujoč v Logatci. Za tem

In tedaj jaz mislim, da se bode tudi Ljubljansko mesto moralo udeležiti te slavnosti tembolj, ker je svetovno znani učenjak, kateremu se bode pri tej priliki klanjal ves izobraženi svet, naše krvi, ker ga slovenski narod ponosno šteje mej svoje sinove!

§ 16. občinskega statuta Ljubljanskega mesta zahteva, da mora tisti, katerega hoče Ljubljansko mesto odlikovati s častnim meščanstvom, zasluge imeti za državo, za deželo ali za naše mesto. In da ima Miklošič neprecenljive zasluge za vse Slovenstvo, o tem pač ne bode dvomil noben izobražen Slovenec. Istina je sicer, da ni zapustil mirne tišine svoje bralne sobe, da se ni podal v razburjenost naših političnih nasprotij, da je bilo njegovo plodno delovanje posvečeno večjidel le globokim znanstvenim problemom; ali ravno njeega znanstvena delavnost upiivala je neizmerno na naš narodni razvoj. V svojih delih, zlasti v prevažnej primerjalnej slovnici, katera je vekoviti spominček modernega jezikoslovja, razkrival je tajne zakone slovanskih narječij, največji slovnec našega veka razodeval je učenemu svetu vsa krasota slovanskega jezika. Po jezikoslovnih stolicah največjih evropskih vseučilišč nadaljujejo njegovi učenci sedaj to, kar je pričel njih mojster, Miklošič, ter razširjajo njegovo slavo; mi pa, borni slovenski narod, mi ponosno poudarjamo, da je takemu učenjaku tekla zibelka v prosti slovenski hiši.

Ako pa bode ves slovenski narod obhajal Miklošičevo sedemdesetletnico, skoraj bi dejal, kot narodni praznik, potem sem prepričan, da tudi Ljubljana ne sme zaostajati. Nikdar ne smemo pozabiti, da je naše mesto slovenska metropola, da je naravno središče slovenskemu narodu, katerega je zgodovinska neugoda razcepila in razkosala v toliko političnih in državnopravnih skupin.

Vse, karkoli se razodeva po truplu Slovenstva, kot gibanje in kot čut, senzitivno ali motorično: vse se mora v podvojeni meri razodevati in občutiti v belej Ljubljani. Opirajte se na to, stavljam tedaj nujni predlog ter ga najtopleje priporočam zbornici:

„Slavni mestni zbor naj sklene častno meščanstvo podeliti gospodu profesorju Miklošiču!“ (Občna pohvala.)

Predlog se z občnim odobravanjem vzprejme jednoglasno in gospod župan Grasselli naprosi, da poroča brzojavno gospodu profesorju Miklošiču sklep mestnega zbora Ljubljanskega.

Možje volilci za okrajni zastop v Ptuj!

Tri leta so minula, odkar ste volili zadnjikrat v okrajni zastop Ptujski. Takrat je bilo po 12 letih prvokrat, da so se kmetijski volilci, veliki posestniki in volilni možje občin tako mnogobrojno udeležili volitve, da so dobili večino v zastopu. Takrat so

korenitim poukom je brzojavni cenovnik, za tem nove mere in uteži, kjer nas razmerska števila mej novimi in prejšnjimi merami in utežmi spominajo, da je bil 1 ranjki bokal = 1.414724 litra. Cena pa je obema ista; o krčmarske duše!

Potem kažejo se nam različni novci tujih držav, za njim odstrižki (coupons) zajmov in odkupnic, o kojih se meni siromaku še sanjalo ni. Njim sledi žrebanja avstrijskih in inostranih vrednostnih papirjev (našim loterijcem poskakuje srce!) in za temi papirji uredili so se vsi ministri, skupni, avstrijski in ogerski. Na te se naslanja število vseh držav vedno udanih — Slovencev (skicijozni so se izpustili), in te nadzorujejo vse oblasti za politično in finančno upravo, za trgovino in narodno gospodarstvo, za kmetijstvo in rudarstvo, ki bi ineli uradovati slovenski, pa večinoma ne uradujejo po naše.

Povejo se nam vsa sodišča po Slovenskem z njihovimi sodniki; beležniki, elastičnimi in neelastičnimi; odvetniki slovenski, mej katerimi so tudi oni, ki misle, da kranjska nemščina je pač 600 gld. vredna. Slednjic dobi še učiteljstvo svoj prostor, vse kar ga stoji pod Pirkerjem in drugimi Pirkeri. Sploh: krog 4 drobno tiskane pole dado vsakemu zanimiva sporočila. Za gospodinje in gospodarje znamenita je

se kmetje prvokrat postavili na noge ter so izvolili iz svoje sredine može neodvisne, pametne, zanesljive in varčne v okrajni zastop.

S to izvolitvijo pa so sami sebi največ koristili; kajti izvoljeni so svojo nalogo vestno in tako dobro izpolnjevali, da se je dolg celega okraja, kateri se je nabral v tistih 12. letih, ko je gospodarila večina Ptujskih meščanov in njihovih privrženec z dežele v okrajnem zastopu, sipajoča denar, plod žuljave kmetijske roke, mnogokrat prav po nepotrebnem, znižal od 26.303 gld. 76 kr. na 15.500 gld. 9 kr., tedaj za celih 10.803 gld. 67 kr., in da bodo doklade že prihodnje leto za 3% manjše, dasi se je ravno v zadnjih treh letih cest in mostov napravilo za več kakor 15.000 gld.

Če je gospodarstvo tako tudi v bodoče, lehko se zuebi okraj vsega dolga, in mogoče je, da bode davkoplačevalec že leta 1885. treba samo 15% doklade plačevati, ako se ne pripetijo natorne neugode. V vaših rokah je, možje volilci, da se nam vsem ta želja izpolni, da se plačila v davkarji počasi zmanjšajo.

V ponedeljek 19. novembra t. l. imate Vi, veliki posestniki, voliti 10, dne 24. župa Vi, volilni možje in predstojniki občin, 11 zastopnikov v okrajni zastop.

Pridite vsi volit, ne dajte se po nikomur motiti in strahovati; prilizovalcem, kateri Vas nagovarjajo, da ne greste volit, ali da prezirate svoje može in volite iz sredine Ptujskih meščanov in njih privrženec tiste ljudi, ki ne znajo gospodariti in vam v okrajnem zastopu ne privoščijo tistih pravic, katere vam gredo, ker plačujete skoro desetkrat toliko dache, kakor mesto: tem dajte slovo ter se držite svojih!

Vaši nasprotniki Vas zaničljivo imenujejo „bauernpartei“ ali nacional-klerikalce.

Pustite puhlim glavam govoriti, saj s tem kažejo pred vsem svetom le svojo nevednost; saj poznate njihov namen, da Vas hočejo uloviti, da hočejo spet postati Vaši gospodarji in varuhi. Da to zabranite, pridite vsi na volišče in volite jednoglasno, in sicer Vi veliki posestniki te-le može:

1. Gosp. Mihajla Brenčiča, veleposestnika v Žabjaku poleg Ptuj,
2. „ P. Benedikta Hertiša, župnika pri sv. Petru in Pavlu,
3. „ dra. Frana Jurtelo, veleposestnika v Hvaltincih,
4. „ Frana Koserja, posestnika pri sv. Lovrenci v Slov. Goricah,
5. „ Tomaža Mikelna, veleposestnika pri sv. Marjeti,
6. „ Šimona Merkuža, veleposestnika v Dražencih,
7. „ dra. Jakoba Pioja, veleposestnika v Ptuj,

nova mera in vaga, za slovenske pravnike imenik slovenskih sodišč in marskaterega starega sodnika ime, na čegar mesto imajo upanje priti, itd.

Ko sva pregledala ta koledarček, pokaže mi kujigotržec drugi, za kojega pač nemam več potrebne zmanjševalne besede, ker ta je res le tolik, da ga skriješ lahko v naj manjšo denarnico in vender — popolen. Naš modri spectabilis jezil se je, rekoč po pravici in resnici, da nam naši kramarji ob Novem Letu ne dajo slovenskih oblatnih koledarčkov ter pristavil je, da njemu mora dotični spiritus hruškabilis, če žene družega, prinesiti vsaj navadno pratiko!

Tega nam zdaj ni več treba, ker zadnje omenjeni koledarčki so res tako uzorni, da bi pristovali tudi najnežnji ročici naših krasotic. Sicer mi je podjetni naš založnik tudi poveril tajnost (ki se pa sedaj menda že sme objaviti), da misli natisniti tudi prave kavarnarske koledarčke ter da hoče v to razposlati našim kavarnarjem poseben poziv.

Mi ne pričakujemo samo nego tudi zahtevamo, da se bodejo kavarnarji tej občni želji odzvali ter nam ob Novem Letu voščili tako, kakor se na Slovenskem spodobi. Nečem z nova navajati dokazov, da nam je v javnem življenju tudi pri tacihi manjih stvarih poudarjati povsodi in pokazati očitno na

8. Gosp. Ferdinanda Raišpa, veleposestnika in graščinskega oskrbnika v Ptuj,
 9. „ Frana Urbasa, veleposestnika pri sv. Lovrenci na Dravskem polji, in
 10. „ Andraža Voduseka, župnika v Leskovci.
- Vi pa, ki volite za občine, te-le može:
1. Gosp. Jožefa Domiterja, posestnika v Vurbergu,
 2. „ Antona Greifa, posestnika v Šikolah,
 3. „ Jakoba Juriča, posestnika pri sv. Lovrenci na Dravskem polji,
 4. „ Antona Pichlerja, posestnika v Velovlaku,
 5. „ Jak. Terstenjaka, župnika pri sv. Marjeti,
 6. „ Martina Rodoška, posestnika v Skorbi,
 7. „ dra. Gregoriča, posestnika v Ptuj,
 8. „ Božidara Rajča, župnika in posestnika pri sv. Barbari v Halozah,
 9. „ Janeza Vidoviča, posestnika v Sobotincih,
 10. „ Jurija Straha, posestnika pri sv. Andražu v Slov. Goricah,
 11. „ Jakoba Žampo, starega, posestnika v Juvancih.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. novembra.

Vprašanje o hrvatskem banu postaja vedno bolj zamotano. Izjemno stanje v Hrvatskeji je v neolčljivej zvezi z imenovanjem novega bana in dokler se za to sposobna oseba ne najde, je tudi razveljavljenje kraljevega komisarijata nemogoče. Danes se zopet snide ogerski državni zbor; dasiravno so novi grbi že več tednov razobešeni, ne da so se kdaj pojavili zopet izgredi, obstoji v Hrvatskeji ravno takšno izjemno stanje, kakor tedaj, ko se je v zbornici debatovalo o grbih. Gotovo v državni zbornici ne bodo izostale interpelacije zaradi kraljevega komisarijata in jako je dvojbeno, se bodo li ob teh razmerah hrvatski poslanci udeležiti obravnave državnega zbora. — Novejši čas se zopet grof Khuen-Hedervary smatra bodočim banom. Ko so navstali razgovori z baronom Filipovičem, se je govorilo, da bode grof Khuen sekcijski načelnik za notranje stvari; na tem mestu naj bi si bil pridobil znanje hrvatskih razmer in uprave, da bi čez leto ali pa dve potem zavzel banski stolec. Ko pa se je ta kombinacija razbila, stopa oseba grofa Khuen-a v drugacnem razmerju zopet v obližje.

V imenovalnem pismu grofa Zichyja gubernatorjem Reke in hrvatskega Primorja nahaja se pasus, ki govori o ogerskem ali pa o ogersko-hrvatskem Primorju. „Pozor“ se odločno protivi takemu nazivanju naglašujoč, da je Primorje jedino in izključivo le hrvatska zemlja in nov bi bil prelom postave, ako bi se hotel naslov Reškega gubernatorja razširjati tudi na Primorje. Ob jednem „Pozor“ napoveduje, da bode njegova stranka v bodočem zasedanju hrvatskega sabora to vprašanje energično iztaknila in od hrvatske vlade, bodi si katera koli, terjala, da svoje stališče temu vprašanju nasproti točno določi.

➡ Dalje v prilogi. ➡

rodno našo zavest, kajti: po delih vas bodem spoznal! V tej stvari pozivam se sploh na mnenje našega spectabilisa, čegar možka beseda menda nekaj velja. Vsi tedaj, ki srebate v rano jutro in pozno noč ono rujavo tekočino, veste sedaj, kaj imate kavarnarjem naročiti.

— Moj novi znanec kazal mi je še več svojih proizvodov, ki so pa, vsaj upam, slovenskemu svetu že dovolj znani. Tudi nečem, da bi porekli, da sem njegov agent. In če prav porečete, saj s proizvodi mlade naše literature krošnjariti ni bilo sram samega Vraza, ne drugih naših najboljših slovstvenikov, zakaj bi bilo nas!! Bolje z našim ko s ptujim!

A oprostite oni i morda tudi milostive one, ki ste pričakovali, da po Civis-ovem planu razkažem vse lepote metropole dolenske! Mene je že njeni „prvi Krajec“ toliko zadržal, da moram shraniti drugo za drugi pot. Deseti brat.

Dubrovski.

(Povest A. S. Puškina, poslovenil J. P.)

Jednajsto poglavje.

(Dalje.)

„Pa pusti ga dalje, Sidorič. Zakaj ga zadržuješ? Daj mu konje, pa naj se pelje k vragu.“

Vnanje države.

Srbski uradni list priobčuje kraljev ukaz, s katerim se na podlagi ustave odreduje, da ima za leto 1882 — 3. votirani budget tudi za prihodnje leto veljati. — Z lovilnim listom se preganjata ustaška vodji Aleksa Stanojevič ter Mihajlo Veselinović iz Knjaževca, in pa Nikolič ter Svetislav Radovanović. Vodja radikalcev Pašić zatekel se je bil k svojemu svaku, mestnemu prefektu v Vidin, katerega je bolgarska vlada potem odstavila od svojega mesta, ker da je dal zavetja znanemu uporniku. — Včerajšnji list pa naznanja, da se je ustanek popolnem udušil. To naznanilo ponavlja ob kratkem vse dogodke ter končuje z opazko, da se pričenjajo preiskave o uzrokih, povodih ter prouzročiteljih upora.

V zadevi rusko-bolgarskih častnikov se je v četrtek sklenila nagodba, katere glavna določila so ta le: Vojnega ministra imenuje bolgarski knez s pritrdilom carjevim, katerega pa sme vsaki čas sam odstaviti. Vojni minister se ne umešava v notranje zadeve bolgarske in je glede svojega poslovanja in vojnega budgeta odgovoren knezu in narodnem sobranju. Ruski oficirji služijo z dovoljenjem carjevim še tri leta v bolgarske vojski ter so dolžni pokorščino knezu, ustavi in bolgarskim zakonom.

Opozicijski francoski listi priobčujejo telegrafno prijavitelje contre admiral Courbet-a, da ga Kitajci od vseh strani pritiskajo, da ne more ničesa podjetj, ker se boji, da ne bi bil ugonobljen, ter da se mora Kitaju takoj napovedati vojno. Pomorstveni minister mu je baje odgovoril, da je admiral popolnem pooblaščen ter zamore, ako se mu zdi potrebno, takoj blokirati Canton. — Komisijon kamore za Tonkinški kredit želj pojasnenja od vlade ter smatra nastavljeni kredit nezadostujoč. Francosko brodovje v Kitaji se je pomnožilo, ker ima Courbet dokaze v rokah, da podkralj v Cantonu podpira „črne prapore“.

Domače stvari.

— (Deputacija „Sokolova“) obstoječa iz gospodov: staroste Valentinčiča, podstaroste Nollija in blagajnika Gebe, odpotovala je včeraj v družbi zastopnika „Narodnega doma“ g. I. Hribarja in „Dramatičnega društva“ g. prof. M. Pletersnika v Prago.

— (Prošnja Ljubljanskega mesta,) katero je izročila deputacija ad hoc o priliki navzočnosti Nj. Veličanstva, da bi se vojaška bolnica in „Verpflegsmagazin“ prepustila Ljubljanskemu mestu za 150.000 glđ., ni uslišana.

— (V upravno ravnateljstvo) užitnisknega zakupa izvolil je mestni zbor pod predsedstvom gosp. župana Grassellija mestne odbornike: gg. podžupana Fortuno, Hribarja in Lednika. Za prvotne stroške dovolilo se je užitnisknemu zakupu iz mestnega loterijskega fonda 25 000 glđ. posojila po 5% obresti.

— (God presvetle cesarice Elizabete) praznovali bodo Ljubljanski veterani, katerih zastavi je kuma, jutri 18. t. m. s sv. mašo v sv.

Petra cerkvi, kamor se podajo v paradi z zastavo in godbo. Zvečer je v salonu gostinice „Bierhalle“ na sv. Petra predmestji zabava veteranov z godbo.

— (Tržaški župan g. dr. Bazzoni) v spremstvu mestnega odbornika in civilnega inženirja dr. Geiringerja in mestnega stavbenega vodje dr. Boara, bavil se je včeraj in predvčeraj v Ljubljani, ogledal si blaznico na Studencu, mestno klavnico in več družih naprav. Vender je še kaj videti na po nemčurjih razupitem Kranjskem in v Ljubljani!

— (Učitelj-odličnjak) je g. Ivan Krajinik, mlad učitelj, službujoč sedaj v Podmelcib na Tolminskem. Ta gospod je namreč položil te dni v Kopru izpit za meščanske šole, in sicer iz slovenščine, pedagogike, zgodovine in geografije, doblivši štev. 1., t. j. napravil je izpit z odliko. Na Primorskem imajo mej slovenskim učiteljstvom samo jednega, ki je izpitan za meščanske šole; a še ta je dostal izpit le povoljno. Ker dvomimo, da bi se sploh kateri učitelj na Slovenskem mogel ponašati z odlično skušnjo za meščanske šole, čestitamo prav iz srca rodoljubnemu mlademu učitelju ter mu želimo kariere, kakeršne istinito zasluži. Slava!

— (Zanimljiva pravda.) Stara plemenita rodbina na Kranjskem, imenujmo jo s prvo črko azbuke A., ima v svoji posestvi dve fideikomisni graščini. Pred kratkim umrl je majoratni gospodar. Njegov prvi sin P. bil je prejšnja leta obsojen zaradi goljufije — ponarejal je menjice — na več let teške ječe in izgubil je plemstvo. Starega umrlega plemenitaša, kateri je poplačal tsoče dolgove za svojim prvorojenim sinom, je vedno skrbelo, bode li drugorojeni sin pravni naslednik fideikomisa, kajti osnovatelj fideikomisa je pač določil, da je naslednik vsekdar prvi sin, ne pa da mora biti plemenitaš. Ko je izročil umrli plemenitaš še za svojih živih dni svoj imetek drugorojenemu sinu, pripravili so prvorojenega sina P., ki se plebejski piše R., da se je svoje pravici do fideikomisa odpovedal. A prvorojeni R. se je zakonito oženil in je markér v Nizzi, ima tudi otroke, mej njimi dva sina, in prvorojenemu sinu je ime kakor očetu P. R. Prvorojeni sin plemenitaša mogel se je odpovedati pravici fideikomisa le za svojo osebo, nikakor pa ne glede pravic svojih otrok. Umrli stari plemenitaš bil je zaradi tega pri avdijenci pri presvetlemu cesarji in prosil, da bi presvetli cesar z mogočnim svojim ukazom (Machtspruch) odločil za drugorojenega sina. A Nj. Veličanstvo, kot vrhovni zaštitnik udov in sirot, ni prošnje uslišalo. Vsled tega pričel je plemenitaš proti svojemu vnuku (prvorojenemu sinu svojega prvorojenega sina, ki je plemstvo izgubil), pravdo, naj prizna plemenitaševemu drugorojenemu sinu pravico do fideikomisa. Ker je sin neplemenitega sina še maloleten, postavila mu je c. kr. deželna sodnija v Ljubljani tukajšnjega advokata za kuratorja in

sedaj se prede pravda, ki bode šla gotovo skozi vse tri instance in katero bode konečno odločilo c. kr. najvišje sodišče na Dunaji. O izidu poročamo.

— (Ljubljanski nemški „turnarji“) praznujejo jutri dvajsetletnico obstanka svojega društva. Dasi so pri vseh svojih somišljenikih prosjali za doneske k tej slavnosti, vender se neso zamogli pospeti toliko, da bi praznovali svojo slavnost v kakej dvorani, ampak vršila se bode v salonu kazinske restavracije. Ker so povabili turnarji vse civilne in vojaške dostojanstvenike, ogibal se bodo vsaj pri oficijalnem delu slavnosti velikonemskih demonstracij. Komandirana je k slavnosti seveda vsa mladina, katerej je društvo o priliki 600 letnice kupilo obleko. Hvaležnost ima tudi svojo dolžnost, torej je upati, da z obleko obdarjeni pridejo in corpore.

— (Tatvina.) V noči od 15. do 16. t. m. izkopal in odnesel je neznan tat na Drenikovem vrhu dne 4 letni jablanj. Komur možno, naj pripomore, da se tatu pride na sled in tako ustavi njegovo škodljivo delovanje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 15. novembra. Pökh je demisijoniral zaradi slabega zdravja, domnevani mu naslednik Sterneek.

Berolin 17. novembra. Prestolonaslednik odpotoval ob 8 3/4. zjutraj v Genovo.

Pariz 17. novembra. Včeraj je prodril osemnajstletni pekovski pomočnik, rodod iz Kagenava, imenom Curicu, z nabitim, za strel pripravljenim revolvejem v dvorano naučnega ministerstva, ko je bil prej poprašal za Ferryja ter bil odpoden. Prijemšim ga pridvornikom dejal je usiljenec, da bode zvršil vzprejeto nalogo, pomoriti vse vladine člane, ko ga izpušče iz zapore.

Zahvala.

V letnem tečaji 1883 darovali so za knjižnico akademičnega društva „Slovenija“ na Dunaji: Sl. „Literarno društvo“ na Dunaji 86 knjig; sl. „Hrvatska Matica“ 6 knjig in 1 brošuro; sl. uredništvo „Cvetja“ 1 knjigo; sl. uredništvo „Vrteca“ 1 knjigo; g. J. Padar 6 knjig in 3 brošure; stud. ph. gosp. Mat. Murko 1 knjigo; stud. jur. g. Jan. Babnik 1 knjigo; stud. jur. g. Ant. Bilc 1 knjigo; stud. phil. g. Jos. Žnidarič 1 knjigo.

V društveno blagajnico so darovali: stud. agron. g. Jur. Kraigher 2 glđ.; družba „Prostomavtarji“ 1 glđ. 10 kr.

Vsem tem dobrotnikom društva izrekamo najtoplejšo zahvalo.

Na Dunaji, 16. novembra 1883.

Za odbor:

Mat. Murko,
tč. predsednik.

Hen. Tuma,
tč. tajnik.

— Počaka naj, Pahomovna; v staji so samo troji konji; četrti pa potivajo. Pomisli, utegnili bi priti kaki boljši potniki; jaz se nečem staviti v nevarnost za tega Francoza. Lej, tako je! tam se že nekdo pelje! Ehe! he! in tako naglo! ali ni general?

Voz je ostal pri stopnicah. Sluga skočil je s kozla, odprl je duri, in čez jedno trenutje prišel je mlad človek v vojaške suknji in belej kapi k nadzorniku: za njim prinesel je sluga pušico in postavil jo na okno.

„Konje!“ zakričal je častnik z ukazujočim glasom.

— Brž! odgovoril je nadzornik: prosim za vozni list.

„Jaz nemam voznega lista. Tu se peljem v stran; ali me ne poznaš?“

Nadzornik se je prestrašil in hitel je klicat voznike. Mladi človek začel je hoditi gori in doli po sobi, stopil je za zastor in vprašal je tiho nadzornico: kdo je ta tujec?“

„Bog ve“, odgovorila je nadzornica: „nekak Francoz; tukaj že pet ur čaka na konje in žvižga. Jaz sem se ga že naveličala.“

Mladi mož začel se je razgovarjati s Francozom.

„Kam potujete?“ vprašal ga je.

— V bližnje mesto, odgovoril je Francoz: od tam grem k nekemu vlastelinu, kateri me je najel za učitelja, ne da bi me poznal. Jaz sem upal biti že danes v mestu, pa gospod nadzornik sklenil je, kakor se vidi, drugače. V tej deželi je težko dobiti konje, gospod častnik.

„A h kateremu tukajšnjemu vlastelinu ste namenjeni?“ vprašal je častnik.

— K Trojekurovu, odgovoril je Francoz.

„K Trojekurovu? Kak Trojekurov je to?“

— Ma foi, monsieur, jaz sem slišal o njem malo dobrega. Pripovedujejo, da je on prevzet in trmast gospod, strog s svojimi domačimi ljudmi, da ga nikdo ne more trpeti, da vsi trepetajo pred njegovim imenom, pa tudi z učitelji (avec les outchitels) se ne šali.

„Prosim, kako se pa upate iti k takej pošasti?“

— Kaj se hoče, gospod častnik? On mi ponuja dobro plačo, 3000 rubljev na leto in vse prosto. Morda bodem jaz srečnejši od drugih. Jaz imam staro mater: polovico svoje plače hočem poslati njej, da bo imela s čim živeti, iz ostalih denarjev se bo v petih letih nakupičila majhna glavnica, za-

dostna za mojo neodvisnost, in tedaj: bon soir, pojdem v Pariz, in poprimem se kake kupčije.

„Ali te pozna kdo v Trojekurovlejev hiši?“ vprašal je on.

— Nikdo, odgovoril je učitelj: mene je on pismeno najel po nekem svojem prijatelji, ki ima mojega rojaka za kubarja, in ta me je priporočil. Povedati vam moram, da se jaz nesem učil za učitelja, ampak za sladčičarja; pa povedali so mi, da je v vašej deželi poklic učitelja mnogo ugodnejši ...

Častnik se je zamislil. „Poslušajte“, pretrgal je on besedo Francozu: „kaj pa, ko bi namestu te bodočnosti predložil vam kdo 10.000 rubljev v gotovih denarjih s tem pogojem, da se precej vrnete v Pariz?“

Francoz je pogledal osupnen častnika, zasmehljaj se je in zmajal je z glavo.

— Konji so pripravljeni! rekel je prišedši nadzornik.

Sluga je pritrdil ravno to.

„Brž“, odgovoril je častnik. „Pojdita ven za jeden trenutek. (Nadzornik in sluga sta odšla.) „Jaz se ne šalim“, nadaljeval je po francoski: „10.000 rubljev vam dam; meni je potrebna vaša odsotnost in vaši papirji.“

(Dalje prih.)

Jaz kupujem raznovrstne
suhe orehove plohe,

potem zdrave orehove herklie (hlode) od 18" naprej, javorjeve pa od 15" naprej.

Plačujem jih dobro. Prodajalci naj se mi naznanijo pod adreso

Karl Hofbauer,
fournierfabrika v Trziču na Gorenjskem.

Odpretje kupčije.

Udano podpisani naznanjam, da sem na tukajšnjem

Kongresnem trgu št. 3 odprl svojo

trgovino z delikatesami in prekajeno mesenino

ter zagotavljam, da bodem v stanu slav. p. n. občinstvu vsikdar ustreči s svežo in najboljšo robo ter v jako nizko ceno. Nadejaje se obilih naročil

s spoštovanjem

J. Istenich.

(731-3)

Slika pesnika S. Gregorčiča

dobiva se na fin in močen papir tiskana v „Narodnej tiskarni“. — Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Takoj delujoče.

Uspeh zajamčen.

Neizogibljivo!



Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih in osivelih lasch. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gl. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gl.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u;** v Trstu lekar **Pavel Rocca;** v Gorici lekar **C. Cristofolletti;** v Reki lekar **C. Šilhavy;** v Celji **A. Krisper;** v Mariboru **J. Martinz.**

Ni sleparija!

(696-3)

Prevažanje ljudij in blaga v
AMERIKO

najbolje in najceneje pri (238-17)

ARNOLD-u REIF-u, Wien, I., Kolowratring, Pastalozzigasse 1.

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno



marčno pivo

v zabojih po 25 in 50 steklenic

se dobiva iz (83-41)

ALOJZIJ MAYER-jeve

zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

Berolin. ● **IVAN HOFF,** c. kr. dvorni fabrikant sladnih preparatov na Dunaji. ● St. Peterburg.

Ivana Hoffa

Zdravilno pivo iz sladnega izlečka.

Proti občnemu oslabljenju, bolečinam v prsih in želodcu, sušici, redkej krvi in nerednim opravlom spodnjetelesnih organov, izkušeno krepilo za okrevajoče po vsakej bolezni. Cena steklenici 56 kr.

Ivana Hoffa

Bonboni iz sladnega izlečka za prsi.

Proti kašlju, hripavosti, zastizenju nepresegljivo. Zaradi mnogoterih posnemanj naj se pazi na višnjeve ovitek in varstveno znamko pristnih sladnih bonbonov (slika izumitelja). V višnjevih zavitkih po 60, 30, 15 in 10 kr.

Zasluzni diplom mejnarodne zdravstvene razstave v Londonu 1881. leta za medicinske tvarine in aparate v pospeševanje zdravja.

Podpisi:

Nj. veličastvo kraljica Viktorija angleška. — Nj. kr. visokost vojvoda Edinburški. — Spencer, predsednik razstave. — John Eric Erichsen, načelnik odbora. — Mark. H. Judge, tajnik.

Ivan Hoffov

Koncentrirani sladni izleček.

Za bolne na prsah in plučah, zastarel kašelj, katere, bolezni v grlu. — Sigurnega uspeha in zelo prijetno za uživati. — V flaconih po 1 gl. 12 kr. in po 70 kr.

Ivan Hoffova

Sladna čokolada.

Jako redilna in krepilna za osebe slabotnega telesa in živec. Zelo okusna in posebno priporočati, kjer je zauživanje kave ker vzbujajoče zabranjeno. Zavoj 1/4 klg. po 180 gl., 90 in 60 kr.; zavoj 1/4 klg. 240 gl., 160 gl. in 1 gl.

Proti kašlju, hripavosti, bolečinam v prsah in želodcu, oslabljenju, sušici, slabej prebavljivosti, najuspešnejše krepilno sredstvo za okrevajoče po vsakej bolezni.

58 krat odlikovano. Ustanovljeno 1847.

Izumitelju in jedinemu izdelovaltelju pristnih preparatov iz sladnega izlečka, gospodu

IVANU HOFF-u, c. kr. dvornemu založniku, c. kr. svétniku,

dvornemu založniku skoro vseh evropskih suverenov, Dunaj I., Tovaršiška zaloga: Graben, Bräunerstrasse 8., tovarna: Grabenhof, Bräunerstrasse 2.

Priznavanja in naročila visocih in najvišjih oseb leta 1882.: Cesaraki visokosti nadvojvoda Karol Ijudovik, nadvojvoda Friedrich, kr. visokost princ Wales-ki, princesa de Ligne, vojvodinja Oldenburška, princesa Reuss, gč. pl. Ferenczy, čitateljica Nj. veličanstva naše presvetle cesarice, angleška bonne (varuhinja) Nj. cesarske visokosti princese Marije Valerije, obitelj Metternich, Clam-Gallas, Karacsanyi, Batthyanyi, Rommer, nj. vzviš. fem. Filipovič, grof Wurmband itd. itd. — Priporočano po zdravniških prvakih, profesorjih dr. Bamberger, Schrötter, Schuitzler, Granichstätten in mnogo drugih Dunajskih.

Pet najnovjših poročil in zahval za ozdravljenje meseca septembra 1883. z Dunaja in z dežele.

Stotisočeri, ki so že nad vsem obupali, bili so rešeni po Ivan Hoffovih sladnih preparatih (zdravilno pivo iz sladnega izlečka), da so zadobili nazaj ljubo zdravje ter se ga še zdaj veselé. (Samolastno izrečene besede ozdravljenih.)

Vaše blagorodje!

Celo leto sem trpel na mučnem želodčnem kataru in kašlju; zaman so bili vsj leki, dokler ne sem rabil Vaših izvrstnih Ivan Hoffovih sladnih preparatov. Čez nekaj mesecev izostane kašelj, tek se vne, in moje zdravje je bilo po Vašem Ivan Hoffovem zdravilnem pivu iz sladnih izlečkov popolnem popravljeno. Vzprijmite mojo iskreno zahvalo. Ob jednem priložim zahvalo v ogerskem jeziku, razglasite jo po širnem svetu.

Mezőköveszhaza.

Dr. Alojzij Nagy, župnik.

Vaše visokorodje!

Prosim Vas, da mi takoj kakor hitro možno pošljete 13 steklenic Vašega Ivan Hoffovega zdravilnega piva iz sladnih izlečkov in dva zavoja sladnih bonbonov po poštne povzetji. Z veseljem konstatujem, da Vaše fabrikate prav rad rabim, ter da mi ugajajo in koristijo. Z visokim spoštovanjem

St. Andrej pri Beljaku, 5. septembra 1883.

M. pl. Peichl, vodjeva soproga.

Zdravniško priznanje.

Častno mi je Vam naznanjati, da so se Ivan Hoffovi sladni preparati doslej pri vseh mojih bolnikih, kateri so že dolgo trpeli na težkem sopeji, slabem teku in prebavljenji, prav dobro obnesli; zatorej Vas vnovič prosim, da pošljete s poštne povzetjem in naslovom: „G. Ivanu Guschallu v Brnu“ 28 steklenic zdravilnega piva iz sladnih izlečkov in 3 zavoj sladnih bonbonov.

Spoštovanjem

Grottava, 9. septembra 1883. **Dr. Josip Fröde,** prakt. zdravnik.

SVARILO.

Zahtevajo naj se samo prvi pristni Ivan Hoffovi sladni preparati z varstveno znamko, katera je po c. kr. trgovinskem sodišči na Avstrijskem in Ogerskem registrovana (slika izumiteljeva). Nepristni izdelkom drugih nedostaje zdravilnih sokov zelišč in pravilno izdelovanje Ivan Hoffovih sladnih preparatov ter po izjavah zdravnikov mogó celo škodljivo uplivati na zdravje.

Prvi, pristni, slizo razsnujoči Ivan Hoffovi sladni bonboni za prsi zaviti so v višnjeve papir. Naj se izrečno le taki zahtevajo.

Ivan Hoffovi bonboni iz sladnega izlečka v višnjevih zavojih po 60, 30, 15 in 10 kr.

(658-6)

Glavno zalogo v Ljubljani ima: **Peter Lassnigg,** trgovec s špecerijami.

Nadalje imajo zaloge: V **Reki:** Nic. Pavačić, droguist; v **Gorici:** G. Cristofolletti; v **Mariboru:** F. P. Holasek, na glavnem trgu; v **Ptuju:** J. Kasimir, lekarnar; v **Celji:** J. Kupferschmidt, lekarnar; v **Kranju:** Fran Dolenc, trgovec.

Ustanovljeno leta 1847.

Vsi čiharni Ivan Hoffovi sladni preparati so bili 58 krat po cesarjih in kraljih odlikovani.

Danes v soboto | V nedeljo popoldne
 v Auerjeveji pivarni | v Koslerjeveji pivarni
Tirolska pevska družba
LÜCKL. (741)
 Začetek ob 8¹/₂ zvečer. | Začetek ob 4. popoldne.
 Ustop prost. | Ustop prost.

V „Narodnem domu“ v Ptuj
 (prejšnji „Hôtel Stadt Wien“)
 daje se v najem s 1. majem 1884. leta
restavracija s kavarno
in drugimi prostori. (719-2)
 Vse drugo poizve se pri gospodu **dru. Al. Gregoriću**, čitalničnem predsedniku in odvetniku v Ptuj.

Najudanejšje podpisani naznanja prečastitej duhovščini in p. n. cerkvenim predstojnikom, da je za umršim gospodom

Matejem Schreiner-jem,
 pasarjem in srebrarjem,
 na Sv. Petra cesti št. 27,
 prevzel njega

pasarsko in srebrarsko obrt
 s celo zalogo vred.

Mnogo let bivšemu vodji delalnice poko nega mojstra mi bode vedno najprvo prizadevanje, da dobro in pošteno postrežem častitim p. n. naročnikom. Izurjen v vseh delih te stroke prejemljem v izdelovanje in pop avo najfinejša dela iz srebra in družih kovin, bodisi da treba cerkveno in drugo orodje na novo v ognji pozlatiti, posreberniti ali sploh popraviti. Imajoč tako obilno zalogo lepo in solidno narejenega cerkvenega blaga: **monstrane, keli-hov, ciborij, mnogovrstnih svečnikov in svetilnic, raznoterih križev in kanonskih tabel** etc. zamorem takoj vsakemu v popolno zadovoljstvo postreči. Naročena dela zvršujejo se v vsakršnem zlogu natančno po nakazanem obrisu, točno in kolikor možno v nizko ceno. (711-3)

Z odličnim spoštovanjem se priporoča

LAVOSLAV TRATNIK,
 naslednik za Matejem Schreiner-jem pasarjem in srebrarjem
 na Sv. Petra cesti št. 27.


J. ANDEL-a
 novoiznajdeni
prekomorski prah
 umori

stenice, bolhe, šourke, mole, muhe, mravljinice, prešilčke, ptične črviče, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDEL-u,
 „pri črném psu“
 13, Húsová (Dominikanská) ulice 13,
 v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Sličarji, trgovcu.
 Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plakatih. (309-10)

Naznanilo.

Vsled višje cene pri promogovih jamah primorani smo od današnjega dne naprej pri prodaji premoga sledeče cene ustanoviti, in sicer pri naročilih:

50 ko. = 1 colni cent	à 50 kr. za 50 ko.	} premoga	in à 52 kr. za 50 ko.	} presjanega
500 " = 10 colnih centov	à 48 " 50 "		à 50 " 50 "	
1000-1250 ko. = 20-25 colnih centov	à 47 kr. za 50 ko.	premoga.		
2000-2500 " = 40-50 "	à 46 " " "			
5000 " = 1/2 vagona	à 44 " " "			
10000 " = 1 vagon	à 43 " " "			

V Ljubljani, v 5. dan novembra 1883.

(724-1) prodajalci premoga.

Zdatno znižane cene.
Kava
 neposredno iz Hamburga
 razpošilja kakor znano v izvrstni kvaliteti
Karol Fr. Burghardt, Hamburg,
 v žakljih po 4³/₄ kg. netto, poštnine prosto z zavitkom vred nemudoma po poštne povzetji.

Mocca, pristno arabska, plemenita	5 kg. av. v. gl.	6.30
Menado, izvrstnega okusa	" " "	5.40
Peri-Ceylon, jako fina in mila	" " "	5.40
Melange (zmes), posebno priporočati	" " "	5.30
Ceylon Plantation, jako slastna	" " "	5.-
Java, zlatorumena, jako fina	" " "	4.70
Cuba, modrozelená, briljantna	" " "	4.70
Afrik. Mocca, fina in zdatna	" " "	3.90
Santos, fina in močna	" " "	3.55
Rio, okusna	" " "	3.25
Caj v izvrstnej izbi, 1/2 kile od av. v. gl.	1.-	

(318-25) do gl. 6.-

Gospodu
G. PICCOLI-ju,
 lekarju
 v Ljubljani,
 Dunajska cesta.



Vaša „Francova esenca“ je jedino zdravilo, ki se mojemu želodcu priega. Po vsakem zaužitji mi je lažje in bolje.
 Kamenje pri Černici 1883.
 Josip Sovdat, župnik.

Jednajst let že trpim na zabasanji in hemeroidah in ne poznam zdravila, da bi mi toliko pomagalo, kakor Vaša „Francova esenca“, za katero se Vam najlepše zahvaljujem.
 Gorenje Ležeče, Kranjsko.
 Ivan Zehrou.

Prosim, da mi odmah pošljete 100 steklenic Vaše izvrstne „Francove esence“.
 Aleksandrija v Egiptu, meseca avgusta 1883.
 Marija Dolinsh.

Prosim uljudno za 24 steklenic Vaše „Francove esence“, ki je nedvomljivo najboljši pripomoček zoper kašelj, hemeroidje, mrzlico v želodcu in gliste.
 Pulj, meseca decembra 1882.
 Josip vitez Scordili,
 c. kr. policijski komisar.

Vašo „Francovo esenco“ s sijajnim uspehom rabim. Prosim odmah za 24 steklenic na povzetje.
 Trdnjava Ivanič na Hrvatskem, v avgustu 1883.
 Josip Marničić, usnjarski mojster.

„Francova esenca“ je pomagala že tisočim ljudem, kakor je razvidno iz zahvalnih pisem, ki jih izdelovalec dobiva. Ta esenca ozdravi boleznj v želodcu in trebuhu, krč, božjast, trebušno in prehajalno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico itd., ki so vse nevarne, če se (291-3) o pravem času ne ozdravijo.
 Steklenica velja 10 kr.

„NARODNA TISKARNA“
 v Ljubljani
 pripravoda po nizkej ceni
VOŽNE LISTE
 nemške in nemško-slovenske.

Na Dunaji
 se dobé
 izvrstne kranjske klobase in dobra rujna kapljica
 v gostilni domorodca gospoda
J. Kruljača, Sechshaus, Meidlingergasse 2.
 (726-2) Več Slovencev.

Štacuna
 z lepim stanovanjem na deželi, katera ima izvrstno lego za kupčijo, zraven farne cerkve in ob razpotji treh okrajnih cest ležeča, se ob novem letu v najem odda.
 Natančno se zve pri upravnistvu tega lista. (735-2)

Čudež industrije.
 Samo 4 gl. 50 kr.
 s ces. kralj. patentom previdena
ura na nihalo,
 ki bje in kaže datum,
 v rafino pohranem okviru iz orehovega lesa z nihalom in bronastimi utežami.
 Razen teh prednostij ima ta ura neprecenljivo lastnost, da se v temnej noči
 c. kr. patentirano kazališče sveti
 v jako čudovitem, vijoličastem, čarobno krasnem svitu ter se za izdatno svetlobo
jamči 10 let.

Ta s svojimi prednostmi že itak prikupljiva ura postaja pa še posebno nepogrešljiva in za vsakega prepotrebna s tem, da kaže tudi dneve, in sicer so nad številkami za ure v rdečej barvi utisnene dnevne marke od 1 do 31 in ravno tako rdeč kazalec kaže posebe vsaki dan svoj datum, ne da bi ga bilo treba pomikati, nego tudi ta kazalec goní kolesišče, ki je v uri.
 Na stotine in stotine ljudij, ki so to uro videli in kupili, bili so kar očarani zaradi nje nečuvne in neverjetne cene.
 Dolžne se smatramo opozarjati vsakega čitatelja, da, odkar ure sploh obstoje, kaj jednecega, praktičnega in izredno cenenege še ni bilo in znabiti tudi v 100 letih več ne bode. (742-1)

Svarilo.
 Vsaka moja ura ima na kazališči z zlatimi črkami utisnjen napis: „Patent“.
 Naročila ki se zvršujejo le po poštne povzetji ali s prej doposlano gotovino, naj imajo naslov:
Patent-Pendel-Uhren-Fabriks-Depôt
F. SCHAPIRER,
 Wien, II., Schiffamtsgasse 20.

Bergerjevo medicinično
milo iz smole,
 priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se v največ evropskih državah s sijajnim uspehom zoper
vsakovrstne oprhe na životu,
 osobito zoper hraste, kroničen in luskinasti lišaj, nalezljive hraste, zoper prhljaj na glavi in bradi, pege, žoltine, rdeč nos, ozebljino, potenje nog. — Bergerjevo milo iz smole ima 40% koncent. smole iz lesa ter se stvarno od vsega drugega mila iz smole, ki se v trgovini nahaja, razlikuje. — Da se prekanjenju izogne, zahteva naj se odločno Bergerjevo milo iz smole kupiti se pazi na znano varstveno marko.

Pri trdoyratnih poltnih boleznih rabi se mestu mila iz smole z uspehom
Bergerjevo med. milo iz smole in žvepla,
 a zahteva naj se vedno samo Bergerjevo milo iz smole in žvepla, ker so inozemska ponarejanja neuspešni izdelki.
 Kot milejšje milo iz smole za odstranjenje vseh
nečistostij na polti
 zoper oprhe na glavi in koži otrok in kot neprečno kosmetično milo za umivanje in kopanje pri vsakdanjej rabi služi

Bergerjevo glicerín-milo iz smole,
 imejoče 35% glicerina ter fino diši. (44-22)
 Jeden komad velja 35 kr. z brošurco vred. — Glavno zalogo ima lekar
G. HELL v OPAVI.
 V zalogi v vseh lekarnah cele države. Glavne zaloge pa imajo:
 V Ljubljani pri gg. lekarjih J. Svoboda, G. Piccoli, W. Mayer in J. pl. Trnkoczy. V Kočevji J. Braune. V Krškem J. Bomeker. V Idriji J. Wardo. V Kranju K. Šavnik. V Litiji Jos. Beneš. V Novem mestu D. Rizzoli. V Radovljici A. Roblek. V Vipavi A. Konečny.